

ת"פ 14284/11/14 - מדינת ישראל נגד ר כ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 14284-11-14 מדינת ישראל נ' כ

בפני
כבוד השופטת אושרית הובר היימן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ר כ

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בשני פרטי אישום בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), ובעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק.

2. עפ"י כתב האישום, המתלוננת והנאשם בני זוג לשעבר שלהם בת משותפת קטינה בת שלוש וחצי לערך נכון למועד האירוע המדובר. בתאריך 10.10.14 בשעה 11:00 או בסמוך לכך, עת שהתה המתלוננת בבית הוריה ביבנה התקשר הנאשם מספר פעמים למכשיר הטלפון הנייד שלה וביקש להגיע לקחת אליו את הבת. המתלוננת הודיעה לנאשם, כי לא יוכל להגיע בהתראה כה קצרה וביקשה כי ימתין עד לסמוך לשעה 14:00 עת עתידה לשוב הביתה. בהמשך לאמור לעיל, כעבור כחצי שעה לערך, התקשר הנאשם למתלוננת ובין השניים התגלע ויכוח במהלכו אמרה לו המתלוננת כי איננה חייבת למסור לידיה את הבת ותעשה כן כשתגיע לביתה. בנסיבות לעיל איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה "את רוצה שאני אבוא ואתן לך מכות רצח?" זאת כדי להפחידה או להקניטה שלא כדין. לאחר שנתיקה את השיחה שלחה המתלוננת לנאשם סמוך לשעה 13:00 הודעה כתובה ובה נאמר "אל תבוא".

בהמשך לאמור, הנאשם התקשר למכשיר הנייד של אמה של המתלוננת ובהמשך, לאחר שלא ענתה לשיחה, התקשר למכשיר הטלפון בבית ההורים. המתלוננת שלחה לנאשם הודעה כתובה נוספת ובה נאמר "תקשיב בן זונה, אני אגיש שוב תלונה במשטרה ההורים שלי עצבנים תפסיק להטריד אותם חולירה". בהמשך לאמור לעיל, התקשר הנאשם למתלוננת ואיים עליה בשנית בכך שאמר לה שהוא בא עוד חצי דקה ושהוא יפוצץ אותה וזאת בכדי להפחידה או להקניטה שלא כדין.

סמוך לשעה 13:30 הגיע הנאשם לבית הוריה של המתלוננת, נכנס פנימה לחדר הורי המתלוננת מקום בו שהתה הבת.

בתגובה, פנתה המתלוננת לנאשם וביקשה כי יעזוב את המקום ואף הודיעה לו כי במידה ולא יעשה כן תזמין משטרה למקום. אז, הנאשם תקף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שאחז בשערה, הפילה על הרצפה וגרר אותה כשהוא אוחז בשערה. לאחר שהצליחה המתלוננת להשתחרר מאחיזתו, הוסיף הנאשם ותקף אותה שלא כדין וללא הסכמתה ומשך אותה עד שאביה של המתלוננת צעק לעברו שיעזוב את המקום.

ההתנהלות הדיונית בתיק:

3. המדובר בתיק שבו הנאשם הודה בתחילה והורשע במסגרת הסדר טיעון. בהמשך ולאחר שהתקבל תסקיר, בתאריך 16.5.16, הנאשם ביקש לחזור מהודאתו, כפר והחל לנהל הוכחות בתיק. במהלך פרשת התביעה, חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, הורשע בשנית ובהמשך להסכמת הצדדים, נשלח למתן תסקיר שירות המבחן. במסגרת אותו הסדר, הוסכם בין הצדדים, כי בהינתן תסקיר חיובי, ב"כ הנאשם יטען פתוח, והמאשימה תעמוד על עונש מאסר בפועל, שירוצה בעבודות שירות לצד עונשים נוספים, ואילו בהינתן תסקיר שלילי, הצדדים יטענו טיעון פתוח לעונש.

תסקירי שירות המבחן:

4. לנאשם נערכו 3 תסקירים ע"י שירות המבחן, בתאריכים 11.5.16, 25.12.17, 31.5.18.

התסקיר מיום 11.05.16:

5. בתסקיר פורטו נסיבותיו של הנאשם, שהינו רווק, אב לילדה בת 6, עובד כעצמאי בשיווק חלקי חילוף לאופניים, מתגורר במושב גנות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד כולל תעודת בגרות, גויס לצה"ל ושירת שירות מלא. לאורך השנים ניהל חברה למיכון משרדי וכעבור 17 שנים מכר את החברה על רקע בעיות כלכליות, מזה כשנתיים עובד כעצמאי.

6. התסקיר מציין מערכת יחסים משפחתית מורכבת שהתאפיינה באלימות פיזית, מילולית ונפשית, לאורך ילדותו מצד הוריו ואחיו הבכור.

7. התסקיר מתייחס להרשעותיו הקודמות של הנאשם, ולקשר הזוגי של הנאשם עם המתלוננת.

8. בתסקיר זה, נכתב שהנאשם אינו מקבל אחריות על ביצועה ועל הבעייתיות בהתנהלותו, הכחיש פגיעה במתלוננת. התרשמות שירות המבחן, היתה כי מדובר במערכת יחסים ומרכבת ובעייתית שמלווה בהגשת תלונות הדדיות לאורך שנים. שירות המבחן התרשם מאדם בעל קווי אישיות נרקסיסטים וגבוליים החווה קושי בוויסות דחפים וקושי בוויסות רגשי, המועצם בעיקר ממצבי לחץ ומשבר בחייו כפי שהיה בתקופת ביצוע העבירות בתיק זה. על כן הוצע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, אך נוכח סירובו של הנאשם, שירות המבחן, לא בא בהמלצה

טיפול בעניינו.

התסקיר מיום 24.12.17:

9. בתסקיר השני שניתן בעניינו של הנאשם, נכתב כי נמסר ע"י הנאשם והמתלוננת, כי הקשר הזוגי ביניהם התחזק. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי המתלוננת הינה אישה שמגלה תלות בקשר הזוגי, סיטואציה המקשה עליה להציב גבול להתנהגותו של הנאשם באם יעלה צורך.

10. לאור הערכת שירות המבחן כי הנאשם נזקק למסגרת טיפולית הוצע לו להשתלב בטיפול קבוצתי.

11. בהערכת גורמי הסיכוי לשיקום, התייחס שירות המבחן שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירותי המבחן, חלוקה הזמן מביצוע העבירה והעדר תיקי מב"ד חדשים, להתרשמות שירות המבחן כי קיימת רגיעה ביחסים עם המתלוננת, להעדר אינדיקציה לשימוש בחומרים פסיכואקטיבים והמוטיבציה שמבטא להשתלב בטיפול. כן התייחס למוטיבציה שגילה הנאשם להשתלב בטיפול והמליץ על השתלבות בטיפול קבוצתי לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגן.

12. שירות המבחן המליץ, במסגרת תסקיר זה, על העמדת הנאשם בצו למבחן למשך שנה, ועל תוכנית של"צ בהיקף של 150 שעות.

תסקיר מיום 31.05.18:

13. בהתאם להוראת בית המשפט, ניתן תסקיר משלים בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עולה, כי הנאשם שולב בטיפול קבוצתי בשירות המבחן. הנאשם מגיע בקביעות למפגשי לקבוצה, דומיננטי בטיפול הקבוצתי, משתף באופן אותנטי ביחס לקשייו הרגשיים והנפשיים והמורכבות בחייו האישיים והזוגיים ולהתרשמותם מפיק תועל מהטיפול. התרשמות שירות המבחן היא, כי מודעותו של הנאשם ביחס למורכבות בקשר הזוגי והסיכונים הקיימים בכך עלתה, כי הנאשם מצליח להתייחס לחלקיו הפוגעניים וכי פחת הסיכון להישנות עבירות אלימות בקשר הזוגי.

14. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שמסרה כי היא והנאשם ממשיכים לנהל קשר זוגי כאשר כל אחד מהם מתגורר בביתו. מתארת תקשורת תקינה ושיתוף פעולה ביניהם בנושאים שונים ביחס לביתם המשותפת. שוללת חשש מפניו או התנהגות אלימה מצדו מאז ביצוע העבירה.

15. לצד זאת, הנאשם שיתף כי משתמש בסם מסוג קנאביס באופן קבוע שנים ארוכות ככל הנראה כדרך לטיפול עצמי במשקעים הנפשיים והרגשיים. הנאשם ציין כי במהלך הטיפול הפסיכיאטרי שעבר בשנת 2012 הומלץ לו לצרוך קנאביס רפואי אולם לא פנה לקדם זאת באופן מסודר בשל הקושי הבירוקרטי. לאחר ששירות המבחן הבהיר לו את הבעייתיות בשימוש בקנאביס ללא רישיון מסר כי החל בהליך להסדרת רישיון לקבלת קנאביס רפואי.

16. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשם צו מבחן במהלכו ימשיך הנאשם בטיפול ויקבל מעקב אחר תהליך הוצאת הרישיון לנטילת קנאביס רפואי.

ביחס לצו של"צ, הנאשם מסר כי בשל עבודתו והטיפול בביתו אינו פנוי לביצועו. כמו כן, ההתנדבות במסגרות השל"צ כרוכה בעבודה עם אוכלוסיות נזקקות ומוחלשות ולמסגרת זו מחויבים להפנות אנשים שאינם משתמשים פעילים בסמים ועל כן הנאשם לא נמצא מתאים לביצוע צו של"צ. שירות המבחן סבור ששילוב בין צו מבחן לעונש מותנה יסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירות אלימות בעניינו. על כן המלצת שירות המבחן היא, כי לצד צו המבחן יושת עליו מע"ת שיהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות:

17. הממונה על עבודות שירות התייחס בחוות דעתו לעובדה שהנאשם צורך סם מסוג קנאביס. בנוסף לכך, הנאשם התבקש להעביר אישור כשירות מרופא כירורג ואישור מפסיכיאטר. ניתנה לנאשם דחיית מועד דיון, לשם השלמת המסמכים, אך מחוות הדעת שהוגשה ביום 16.09.18 עולה, כי עד היום לא הושלמה העברתם ועל כן לא מצא הממונה על עבודות השירות, כי יש מקום להשימו במסגרת עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

18. ב"כ המאשימה טענה, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים שהינם שמירה על שלומה ובטחונה ושלמות גופה של המתלוננת, ושלוות חייה, בפרט שמעשי העבירה בותרו בתוך מסגרת משפחתית המבוססת על יחסי אמון, תלות וקשיי חשיפה.

19. מבחינת מדיניות הענישה - הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה (רע"פ 3077/16), במסגרתו אושר מתחם ענישה בעבירה של תקיפת בת זוג, הנע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. כן, הפנתה לפסק הדין שניתן ב- ת"פ 18261-12-10, שם היה מדובר על איומים ותקיפת בת זוג, בנסיבות של נאשם ללא עבר פלילי, ובית המשפט גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

20. מבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה - טענה ב"כ המאשימה, כי עסקין באירוע חמור ומתמשך. הנאשם על רקע רצונו לראות את בתם המשותפת וסירובו להמתין עד שהמתלוננת תחזור לביתה, איים הנאשם על המתלוננת, כפי שפורט בכתב האישום. המתלוננת ניתקה את השיחה וביקשה ממנו במפורש בהודעה כתובה לא להגיע. הנאשם התעקש והתקשר לנייד של אמה, ולטלפון בביתם של הוריה. המתלוננת כתבה לו פעם נוספת בשנית וביקשה, שיפסיק להטריד את הוריה. הנאשם איים בשנית טלפונית על המתלוננת, איומים חמורים, לא הסתפק בכך ובהמשך אף הגיע לבית הוריה. המתלוננת ביקשה ממנו לעזוב, שאחרת תזמין משטרה. או אז, הנאשם ובנוכחות משפחתה של המתלוננת ובתם הקטינה, מימש את איומיו ותקף אותה, תקיפה חמורה - אחיזה בשערותיה וגרירה שלה על הרצפה. גם לאחר שהמתלוננת משתחררת מאחיזתו, הנאשם לא פוסק ושוב תוקף אותה והוא חודל ממעשיו רק כשאביה צועק לעברו שיעזוב.

בנסיבות המקרה, טענה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שרות ועד שנת מאסר בפועל.

21.נטען, כי את חלוף הזמן ממועד הגשת כתב האישום (אוקטובר 2014) ועד היום, יש לייחס להתנהלות הנאשם בתיק. עם זאת, יש לזקוף לזכותו את העובדה שמאז האירוע נשוא כתב האישום שארע ב - 2014, לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. כמו כן, הנאשם בסופו של דבר הודה, וחסך בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, כתב האישום תוקן לקולא.

22.ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי (במ/1), ממנו עולה כי לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות, אחרונה משנת 2013, בעבירה לא רלוונטית. עוד ציינה, כי לנאשם יש עבר רלוונטי בалиמות, אם כי ישן, משנת 2002 ו- 2007.

23.ב"כ המאשימה, התייחסה לתסקירים השונים שניתנו בעניינו של הנאשם, אשר הראשון בהם מחודש מאי 2016, היה שלישי, בעוד ששני התסקירים הנוספים חיוביים יותר ומתייחסים לנטילת אחריות ע"י הנאשם, הבעת חרטה, חזרה לקשר זוגי עם המתלוננת, שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול, השתלבות בהליך טיפולי ושיקומי והפחתת הסיכון להישנות העבירות. יחד עם זאת, סבורה המאשימה, כי המלצת שירות המבחן, למתן מבחן ומאסר מותנה, אינה ראויה, מתעלמת מחומרת המעשים, ואיננה הולמת את מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה.

24.בהמשך לאמור, עתרה ב"כ המאשימה, כי בית המשפט יגזור על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שרות, מאסר מותנה, קנס וצו מבחן. ב"כ המאשימה הבהירה, כי המאשימה נמנעת מלעתור לפיצוי למתלוננת נוכח הקשר הזוגי הנמשך בינה לבין הנאשם.

25.ב"כ הנאשם טען בטיעוניו לעונש, כי המלצת שירות המבחן עולה בקנה אחד עם סעיף 40 לחוק העונשין ומגלמת את שיקולי השיקום. נטען, כי לנאשם ישנו עבר קשה מאוד, כי הוא מגיע מרקע מורכב של אלימות והתעללות שעבר כילד, ע"י אביו וכי אלו השפיעו על יכולתו לבנות חיים נורמטיביים ולקיים יחסי זוגיות.

26.עוד נטען, ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כי הנאשם שהינו בן 50, הסתבך כלכלית וכיום מצוי בעיצומו של הליך פשיטת רגל. מסמכים מתוך תיק הפש"ר הוגשו לתיק בית המשפט.

חרף מצבו הכלכלי, הנאשם משלם מזונות בסך ₪ 2,500 מדי חודש, עובד כשכיר (הוגשו תלושי שכר), ומצליח לכלכל את עצמו ואת ביתו. למעשה, עתירתו של ב"כ הנאשם, כי בהמשך להליכי הפש"ר, גם בהליך דנן, בית המשפט יתן לנאשם הזדמנות חדשה להתחיל את חייו בצורה נורמטיבית, יחד עם זוגתו - המתלוננת - וביתם המשותפת.

27.ב"כ הנאשם ציין, כי עפ"י תסקיר שירות המבחן הנאשם לוקח חלק אינטגרלי בקבוצה לשליטה בכעסים במשך 8

חודשים, מקפיד להגיע לפגישות, משתף פעולה ואף דומיננטי באותה קבוצה. נטען כי הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו.

28. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי עסקין באירוע נקודתי, אאף שאין להקל ראש בחומרת המעשים, אין מדובר במסכת אירועים מתמשכת כפי שטענה המאשימה.

29. ב"כ הנאשם, ציין, כי כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם מעשן סמים מסוג קנאביס מזה 33 שנה, וזאת לצורך התמודד עם הקשיים הנפשיים מהם סובל, כתוצאה מההתעללות שעבר בצעירותו. בעבר, בשנת 2014 החל הליך של אישור לצריכת קנאביס רפואי, אך לא עמד בקריטריונים, וכי כעת החל פעם נוספת בהליך לקבלת אישור.

30. ב"כ הנאשם עתר, כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן, שהינן המתאימות ביותר נוכח נסיבותיו.

31. לתיק בית המשפט הוגש מכתב מאת הנאשם (סומן במ/3) שבו הנאשם מגולל את סיפור חייו מתוך מטרה כי בית המשפט יתחשב בכך בעת שיקוליו במתן העונש.

32. **בדברו האחרון**, סיפר הנאשם שגדל במשפחת מצוקה וחווה חוויות קשות בילדותו. טען, כי הינו איש עסקים שקרס כתוצאה מניסיונותיו לזכות בהסדרי ראייה עם ביתו. הנאשם הביע חרטה עמוקה והתנצל על מעשיו והוסיף כי הוא מעוניין לפתוח בדרך חדשה בחייו ולתקן את דרכו עד כה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

33. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

34. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעבירות האלימות בהם נקט הנאשם הם שלמות הגוף והנפש בכלל וההגנה בתוך התא המשפחתי בפרט, כאשר לרוב מדובר בשמירה על החלש מפני התעמרותו של החזק בתוך התא המשפחתי.

35. מעשי האיום נועדו להביא שליטה וכוח לידי המאיים ומטרתם להניא אחר מביצוע פעולה ללא כל הסכמה מצדו, ובכך הנאשם פגע בערכים שנועדו להגן על שלמות נפשה וחופש פעולתה של המתלוננת (ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, (6.9.89) פסקה 6) ות"פ 2174-03-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.12.17)). אלימות זו, המופנית כלפי בת זוג, פוגעת בביטחון הקיומי של אישה בביתה ומקבעת את חוסר האיזון בחברה ובתא

המשפחה.

יפים לעניין זה דברי כבוד השופטת פורקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.07), פסקה 7):

"במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

וכן דברי השופט עמית בע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל (19.04.12), פסקה 3):

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה".

36. בית המשפט העליון קבע, כי יש להילחם בתופעת האלימות במשפחה באמצעות מדיניות ענישה מחמירה (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.07) וע"פ 9192/11 שמעון אדרי נ' מדינת ישראל (19.04.12)).

37. ב"כ המאשימה טענה, בהפנותה לפסיקה רלוונטית, כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין שנת מאסר. ב"כ הנאם לא טען אחרת, ובחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** בעבירות אלימות ברף בינוני המופנות כלפי בת זוג מלמדת על מנעד רחב של ענישה, אך עיקרה ענישה ממשית בדרך של מאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

(לעניין זה, ר' למשל רע"פ 6624/14 פלוני נ' מדינת ישראל (06.10.2014), ת"פ 26008-01-13 מדינת ישראל נ' פלוני (13.01.15), רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.16), ע"פ (מחוזי מרכז) 644-09-16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.6.17), ת"פ 27185-12-14 מדינת ישראל נ' אופיר גרינברג (02.03.16), בעפ"ג 6829-03-16 מזנגיה נ' מדינת ישראל (15.1.17), רע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.15), רע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.01.15), עפ"ג (מחוזי י-ם) 62289-12-16 א.ק. נ' מדינת ישראל (01.02.17), ת"פ 47161-04-16 מדינת ישראל נ' יצחק יונגר (26.12.17))

38. לאור מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות המעשים אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם תקיפה סתם ואיומים, מעשים ברף חומרה בינוני, הינו ממאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

39. **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** יש לתת את הדעת להתגלגלותו של האירוע, שתחילתו באיומים חמורים לפגיעה בחייה ובשלמות גופה של המתלוננת, המשכו בהטרדה של המתלוננת ובני משפחתה וסופו בתקיפה פיזית של המתלוננת. הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת אמנם אינו גדול, אך פוטנציאל הנזק הגלום בהתנהגותו של הנאשם הינו רב. הנאשם יוזם את האירועים, כך הגיע לביתם של הורי המתלוננת, לאחר שאיים עליה טלפונית מספר פעמים ואף הטריד את הוריה. המתלוננת מצידה, ניסתה להדוף כל ניסיון של הנאשם לפגוע בה, ללא הצלחה. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שאחז בשערה, הפילה על הרצפה וגרר אותה כשהוא אוחז בשערה. לאחר שהצליח להשתחרר מאחיזתו, הוסיף הנאשם ותקף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה ומשך אותה עד שאביה של המתלוננת צעק לעברו שיעזוב את המקום. כל זאת לצד הטלת מורה ופחד בביתם של הוריה ולנגד עיני ביתם המשותפת שהינה קטינה.

40. אמנם מדובר במסכת אירועים אחת, אך היא מורכבת ממספר מעשים חמורים, על רצף של זמן, כאשר הנאשם הוא זה אשר פעם אחר פעם יוזם את העימות עם המתלוננת.

41. **בגזירת העונש המתאים לנאשם**, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם:** הנאשם בן 49, הטלת עונש מאסר לתקופה ארוכה תפגע בו ובפרנסתו, ועלולה גם לפגוע בהליכי פשיטת הרגל אותם מנהל הנאשם בימים אלו.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם:** הנאשם ובת זוגתו (המתלוננת) חזרו לקשר זוגי אף שלא מתגוררים ביחד ומנסים לנהל חיים תקינים ולגדל את ביתם המשותפת יחדיו. באם יוטל על הנאשם תקופת מאסר ארוכה הדבר עלול לפגוע בקשרו הזוגי ובגידול הילדה. יש לציין לחיוב כי הנאשם משתתף בתוכנית טיפולית קבוצתית במשך כשנה ואף צוין לחיוב שמתמיד בהגעה והינו משתתף בולט בתוכנית הקבוצתית.

המתלוננת מסרה לשירות המבחן, כי לא הייתה חשופה עוד לאלימות מהנאשם, אולם התרשמות שירות המבחן היא כי בינה לבין הנאשם קיימים יחסי תלות וכי יתכן שהדברים שנאמרו אינם משקפים את התמונה המלאה. פרט לכך, הלכה היא כי אין בעמדתה של קורבן העבירה, בת הזוג החווה אלימות מהנאשם, כדי להוות שיקול לקולא בגזירת העונש, זאת בשל יחסי התלות ודפוס ההתנהגות של קרבן האלימות (רע"פ 7513/12 **מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12) וע"פ 9468/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.6.09)).

יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מעמדתה של המתלוננת, והשפעת הענישה עליה ועל בתם הקטינה. המתלוננת

ביקשה שלא למצות את הדין עם הנאשם, לתת הזדמנות למערכת היחסים ביניהם ולרצונם לפנות לאפיק טיפולי, להתחתן ואף להרחיב את המשפחה. עוד יצוין, כי הטלת עונש מאסר לתקופה ארוכה, עשויה לפגוע באפשרותו של הנאשם לעמוד בתשלומי המזונות של ביתו.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, אף אם לאחר שהתנהל הליך הוכחות חלקי. הנאשם שולב במסגרת טיפולית ובכוונתו להמשיך בהליך הטיפולי. יש לציין כי גם בתסקיר שהועבר לעיונו של בית המשפט צוין כי הנאשם מגיע למפגשים באופן רציף והינו משתתף פעיל. הנאשם נטל אחריות והביע חרטה עמוקה על מעשיו.

בנוסף, אציין כי לנאשם הרשעות ישנות וכי מאז האירוע נשוא כתב האישום, לא הסתבך הנאשם פעם נוספת בפלילים.

ד. **נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;** הנאשם סיפר כי על נסיבות חייו ועל האלימות אותה חווה כילד בבית הוריו. כן, סיפר על הצלקות שהותירו בו אותן החוויות הקשות ועל ההשלכות שיש להם על התנהלותו כאדם בגיר.

42. לאור חומרת העבירות מחד, ונסיבותיו של הנאשם מאידך, נוצרה דילמה משמעותית בגזירת דינו של הנאשם. אין ספק, כי יש ליתן בעניינו של הנאשם משקל רב לשיקולי השיקום, נוכח שיתוף הפעולה המלא שלו עם גורמי הטיפול וחזרתו לקשר זוגי עם המתלוננת שהינה גם אם ביתו.

43. בנסיבות אלו, שקלתי גם ענישה אשר אינה בכליאה ממשית ולכן נבחנו גם האפשרות של הטלת של"צ וגם האפשרות של מאסר בדרך של עבודות שירות. ואולם, מנסיבות שקשורות בנאשם עצמו - שתי האפשרויות הללו נשללו. ביחס לעבודות השל"צ, טען הנאשם לפני שירות המבחן, כי אינו פנוי להן, וביחס לעבודות השירות - לא השלים הנאשם את הגשת המסמכים לממונה, ובשני המקרים הייתה השפעה לעובדה שהנאשם נוטל סם מסוג קנאביס מבלי שהשלים הליך של אישור נטילת קנאביס רפואי.

44. גם לאחר ששקלתי את כל שיקולי השיקום בעניינו של הנאשם, לא סברתי כי יהיה בהסתפקות בענישה צופה פני עתיד בלבד, בכדי להלום את חומרת העבירות, בכדי להרתיע את הנאשם ולצמצם את הסיכוי להישנות. לפיכך ומשנשללו - מנסיבות הקשורות בנאשם - אפשרויות של ענישה בדמות של"צ ועבודות שירות, אין לי אלא להורות על ענישה בכליאה ממשית, לתקופה קצרה באופן יחסי. בקביעת שיעור הקנס, התחשבתי במצבו הכלכלי של הנאשם.

סוף דבר

45. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות, לרבות

איומים, לפי חוק העונשין.

ג. קנס ע"ס 1,200 ₪, שישולם בתוך 30 ימים מהיום.

ד. הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפול, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן וגורמי הטיפול מטעמו.

הנאשם מוזהר על-ידי בית-

המשפט כי אם לא ימלא אחר צוה המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה הנוספת בתקופת המבחן, בית- המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ט, 17 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.